394D0844

31.12.94 *EUROOPAN YHTEISÖJEN VIRALLINEN LEHTI* N:o L 352/29

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 19 päivänä joulukuuta 1994,

etuusmenettelyihin, konttien valvontaan, tullivalvonnassa tapahtuvaan valmistukseen ja tullivarastointiin liittyvää tullivirkamiesten ammatillista koulutusta koskevista yhteisistä erityisohjelmista (Matthaeus)

(94/844/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon tullivirkamiesten ammatillista koulutusta koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta (*Matthaeus*-ohjelma) 20 päivänä kesäkuuta 1991 tehdyn neuvoston päätöksen 91/341/ETY(1) ja erityisesti sen 9 artiklan,

sekä katsoo, että

päätöksen 91/341/ETY 4 artiklan c alakohdan mukaan komissiota on pyydetty laatimaan yhteisiä koulutusohjelmia tullivirkamiehille,

nämä yhteiset ohjelmat ovat välttämättömiä, jotta *Matthaeus*-ohjelman tavoitteet, ja erityisesti yhteisön lainsäädännön yhdenmukainen soveltaminen yhteisön ulkorajoilla, voidaan saavuttaa,

nämä yhteiset ohjelmat ovat tarpeen jäsenvaltioiden tullikouluissa nykyään annettavan opetuksen erilaisuuden vuoksi,

peruskoulutusta saaville tullivirkamiehille tarkoitettu yhteinen koulutusohjelma on jo hyväksytty komission päätöksellä 92/39/ETY(2),

tullikouluissa yhteisen perusohjelman ohella järjestetyillä opintojen syventämiseen ja erikoistumiseen tähtäävillä yhteisillä erityisohjelmilla vahvistetaan tullialan koulutuksen yhdenmukaistumista koko yhteisössä,

nämä yhteiset erityisohjelmat koskevat virkamiehiä, joilla on jo ammatillista kokemusta,

kolme syventämistä ja erikoistumista koskevaa yhteistä erityisohjelmaa, jotka liittyvät sisäiseen jalostukseen, väliaikaiseen maahantuontiin ja passitukseen, on jo hyväksytty komission päätöksellä 93/15/ETY(3),

on tarpeen ottaa käyttöön neljä muuta yhteistä erityisohjelmaa, jotka liittyvät etuusmenettelyihin, konttien valvontaan, tullivalvonnassa tapahtuvaan valmistukseen ja tullivarastointiin,

tämä tarve aiheutuu etuusmenettelyjen, tullivalvonnassa tapahtuvan valmistuksen ja tullivarastoinnin osalta näiden menettelyjen taloudellisesta merkityksestä ja konttien valvonnan osalta petosten torjumisen tärkeydestä,

näihin ohjelmiin liittyvällä koulutuksella voidaan saavuttaa tullilainsäädännön yhdenmukainen soveltaminen yhteisössä ja varmistaa sisämarkkinoiden tehokas toiminta,

virkamiesten, joille nämä yhteiset erityisohjelmat on tarkoitettu, on pystyttävä työkokemuksensa avulla saamaan niistä täysi hyöty ja varmistamaan näin tulevaisuudessa tullilainsäädännön parempi soveltaminen ja petosten tehokkaampi torjuminen, ja

tässä päätöksessä määrätyt toimenpiteet ovat *Matthaeus*-komitean lausunnon mukaiset,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Otetaan käyttöön jäsenvaltioiden tullikouluissa neljä tullivirkamiehille tarkoitettua yhteistä erityisohjelmaa, jäljempänä 'erityisohjelmat', joiden sisältö täsmennetään liitteissä I, II, III ja IV.

2 artikla

Tässä päätöksessä tarkoitetaan:

1) 'tullikoululla' laitosta, jossa tullivirkamiehille annetaan ammatilliseen koulutukseen liittyvää opetusta;

2) 'ammatillista kokemusta jo omaavilla virkamiehillä' virkamiehiä, jotka ovat saaneet päätöksen 92/39/ETY 2 artiklan 2 kohdan mukaisen peruskoulutuksen tai vaihtoehtoisesti virkamiehiä, joilla on riittävät tullialan

(1) EYVL N:o L 187, 13.7.1991, s. 41
(2) EYVL N:o L 16, 23.1.1992, s. 14
(3) EYVL N:o L 10, 16.1.1993, s. 19

yleistiedot voidakseen syventyä erityisohjelmissa käsiteltäviin tietoihin.

3 artikla

Erityisohjelmat on tarkoitettu työpaikan sijainnista riippumatta tullivirkamiehille, joiden tehtäviin kuuluu yhteisön lainsäädännön näissä ohjelmissa käsiteltävän osan soveltaminen tai kontteihin liittyvien petosten torjuminen, ja joilla on jo ammatillista kokemusta.

4 artikla

Erityisohjelmien opetus on jaettava riittävän pitkälle ajalle, jotta koulutetut virkamiehet ovat täysin valmiit soveltamaan kyseisiä menettelyjä ja valvomaan kontteja.

5 artikla

Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle erityisohjelmien täytäntöönpanoa koskevat säännökset ja yksityiskohtaiset säännöt,

6 artikla

Erityisohjelmien soveltaminen ei vaikuta täydentävien kansallisten ohjelmien soveltamiseen tullikouluissa.

7 artikla

Tätä päätöstä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1995.

8 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 19 päivänä joulukuuta 1994.

Neuvoston puolesta

Christiane SCHRIVENER

Komission jäsen

LIITE I

Erityisohjelma: Etuusmenettelyt (tavaroiden alkuperä)

1 YLEISIÄ HUOMIOITA

Etuusmenettelyjen vaikutus tullivelan kannalta; tosiasiallisesti sovellettavan tullin määrittämisen perusedellytys.

2 EUROOPAN YHTEISÖN KOLMANSIIN MAIHIN TAI MAIDEN YHTEENLIITTYMIIN SOVELTAMAT ETUUSMENETTELYT

2.1 Etuusmenettelyt ja niiden oikeudelliset perusteet, sellaisina kuin niistä määrätään yhteisön sopimuksissa tai yhteisön yksipuolisissa asiakirjoissa.

Euroopan yhteisö - Keski- ja Itä-Euroopan maat; Euroopan yhteisö - Turkki; Euroopan yhteisö - Euroopan vapaakauppaliitto (Euroopan talousalue); Välimeren maat; Euroopan yhteisö - Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtiot; merentakaiset maat ja alueet; yleinen tullietuusjärjestelmä.

2.2 Aiotun etuusmenettelyn soveltamisala tuotteittain.

Etuuksien myöntämisedellytykset erilaisissa etuusmenettelyissä.

Edellytykset, joita void aan soveltaa etuusmenettelyssä: alkuperä ja luovutus vapaaseen liikkeeseen (Turkki).

Vapaaseen liikkeeseen luovutetun tavaran asema ja alkuperäasema: määrittäminen ja vaikutukset etuuden myöntämisen perusteiden kannalta.

3 TAVAROIDEN ALKUPERÄN MÄÄRITTÄMINEN

3.1 Etuuskohteluun oikeutettujen tavaroiden alkuperän määrittämisen oikeudelliset perusteet [sopimukseen perustuvien tullietuusjärjestelmien "alkuperäpöytäkirjat"; yhteisön tullikoodeksi (27 artikla) ja sen soveltamista koskevat säännökset (66 artikla ja sitä seuraavat artiklat)].

Yhteisön tullikoodeksin (22 - 26 artikla) ja sen soveltamista koskevien säännösten määrittäminen yhteisön alkuperän osalta; näiden tekstien soveltamisala (ulkomaankauppaan sovellettava lainsäädäntö); alkuperäaseman vahvistaminen yhteisön tullikoodeksin (22 - 26 artikla) ja sen soveltamista koskevien säännösten (yhteisön tullikoodeksin 23 ja 24 artikla ja sen soveltamista koskevien säännösten 35 - 65 artikla) nojalla; etusijan saavat erityissäännöt alkuperäaseman vahvistamisesta etuusmenettelyissä.

3.2 Etuuskohteluun oikeuttavaa alkuperää koskevissa säädöksissä sovellettavat alkuperäperusteet ["alkuperäpöytäkirjat"; yhteisön tullikoodeksi (27 artikla) ja sen soveltamista koskevat säännökset (66 artikla ja sitä seuraavat artiklat)].

3.2.1 Alkuperätuotteiden valmistustoimissa sovellettava alueperiaate.

3.2.2 Etuuskohteluun oikeuttavan sopimuksen osapuolen alueella kokonaan tuotetut tuotteet.

3.2.3 Etuuskohteluun oikeuttavan sopimuksen osapuolen alueella suoritettu riittävä valmistus tai käsittely (tullinimikkeen muutos, luetteloissa määritellyt säännöt, esimerkiksi arvoprosentti, määrätyn käsittelyn suorittaminen, vähimmäisvalmistus, sarjoina esitetyt tavarat jne.).

3.2.4 Kumulaatiosäännöt.

4 SUORA KULJETUS

5 TULLINPALAUTUSKIELTO (EY-TURKKI, EFTA, ISRAEL, FÄRSAARET)

6 ALKUPERÄASEMAN TODISTAVAT ASIAKIRJAT

6.1 Erilaisiin etuusmenettelyihin liittyvät muodolliset selvitykset (EUR.1, EUR.2, A-alkuperätodistus, APR-lomake, kauppalaskuilmoitukset). "Valtuutettuja viejiä" koskevat yksinkertaistetut menettelyt. Matkustajien matkatavaroita ja pieniä lähetyksiä koskevat erityissäännöt.

6.2 Alkuperäaseman todistavien asiakirjojen antaminen.

6.2.1 Toimivaltaiset toimipaikat.

6.2.2 Etukäteen oikeaksi todistettujen asiakirjojen vahvistaminen [hankkijan ilmoitus ja INF 4, 14 päivänä marraskuuta 1983 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 3351/83(1)].

(1) EYVL N:o L 339, 5.12.1983, s. 19

6.2.3 Jälkikäteen annetut asiakirjat.

6.2.4 Kaksoiskappale.

6.2.5 Korvaavat todistukset.

6.3 Kirjallisten alkuperäselvitysten esittäminen ja vahvistaminen.

6.3.1 Esitettyjen kirjallisten alkuperäselvitysten tarkastaminen (esittämisen määräajat, sitovuus, hallinnollinen yhteistyö, jälkitarkastuspyyntö).

6.3.2 Kirjallisten alkuperäselvitysten esittäminen jälkikäteen.

LIITE II

Erityisohjelma: konttien valvonta

1 YLEISTÄ

1.1 Yleiskatsaus.

1.2 Kontteja koskeva vuoden 1972 tulliyleissopimus.

1.3 Tekninen sanasto ja konttien rakenteet.

1.4 Konttityypit.

1.5 Koodaus, tunnistetiedot ja merkitseminen.

1.6 Väliaikainen maahantuonti konttien osalta. (Ks. komission päätöksellä 93/15/ETY hyväksytty väliaikaista maahantuontia koskeva yhteinen erityisohjelma)

1.7 Konttien kuljetus ja yksinkertaistetut menettelyt lähdön ja tulon yhteydessä.

2 KONTTIKULJETUSTEN JÄRJESTÄMINEN

2.1 Logistiikka. Erilaiset menetelmät.

2.2 Satamatyö- ja merenkulkuammatit.

2.3 Vastuu.

2.4 Kuljetussopimukset.

2.5 Tavaralajit.

2.6 Asiakirjat:

— konossementti

— lastiluettelo.

3 KONTTIEN PETOLLINEN KÄYTTÖ

3.1 Fyysisen valvonnan kustannukset ja tekniset vaatimukset.

3.2 Suurimmat petosmahdollisuudet:

— arvoa koskevat väärät tiedot (kuljetuskustannukset, vakuutus jne.)

— paljoutta koskevat väärät tiedot (paino, erilaiset vaikutukset jne.)

— kätketty rahti (erityisesti huumausaineet)

3.3 Kätkettyyn rahtiin liittyvien petosten muodot.

4 PETOSTEN TORJUMINEN (mukaan lukien huumausaineet)

4.1 Asiakirjojen tarkastus.

4.1.1 Ilmoitukseen liitettyjen asiakirjojen yhtäpitävyys (kauppalaskut, tavaraluettelot jne.).

4.1.2 Kuljetuksen tarkastelu:

— reitin seuranta

— omistajat, väliintulijaosapuolet

4.1.3 Kohdistamismenetelmät.

4.1.4 Petosten torjuminen ja kansainvälinen yhteistyö:

— kansalliset ja kansainväliset toimielimet

— SCENT (System Customs Enforcement Network)

— yhteisön sisäiset sanomat

4.2 Fyysinen tarkastus.

4.2.1 Fyysinen tutkiminen.

4.2.1.1 Konttien sisäpuolinen ja ulkopuolinen tutkiminen ja tavaroiden yksityiskohtainen tarkastus.

4.2.1.2 Lähtötarkastus.

4.2.1.3 Tulotarkastus.

4.2.1.4 Tarkastuskertomus.

4.2.1.5 Lisätarkastus.

4.2.1.6 Fyysisestä tarkastuksesta aiheutuvat kulut.

4.2.1.7 Toteutettavat turvallisuustoimenpiteet.

4.2.2 Kätketyn rahdin etsintä.

4.2.2.1 Konttien tarkastus asianmukaisessa paikassa.

4.2.2.2 Toteutettavat turvallisuustoimenpiteet.

4.2.2.3 Konttien tunnistetiedot.

4.2.2.4 Ulkopuolinen valvonta. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä väärinkäytöksiin konttien muutosten yhteydessä - rakenteelliset piilotilat, sinetit jne.

4.2.2.5 Sisäpuolinen valvonta.

4.2.2.6 Lastauksen valvonta.

4.2.2.7 Ryhmätyö.

LIITE III

Erityisohjelma: tullivalvonnassa tapahtuva valmistus

1 OIKEUDELLISET PERUSTEET JA MÄÄRITELMÄT

2 MENETTELYN MYÖNTÄMISEN EDELLYTYKSET

2.1 Tapaukset, joissa tullivalvonnassa tapahtuvan valmistuksen menettelyä voidaan soveltaa (yhteisön tullikoodeksin 131 artikla).

2.2 Edellytykset (taloudelliset ja muut). Katso yhteisön tullikoodeksi (133 artikla).

2.3 Luvan antaminen ja määräaika, jonka kuluessa valmistetuille tuotteille on osoitettava tulliselvitysmuoto.

3 TULLIMUODOLLISUUDET

3.1 Asettaminen menettelyyn:

— ilmoitus

— vakuuden antaminen

3.2 Menettelyn päättäminen:

— sallitut tulliselvitysmuodot

— luovutus vapaaseen liikkeeseen

3.3 Tullivelan määrittäminen (yhteisön tullikoodeksin 135 artikla); sovellettava tulli (yhteisön tullikoodeksin 136 artikla); kauppapoliittisten toimenpiteiden soveltaminen (yhteisön tullikoodeksin 130 artikla).

4 MENETTELYN KÄYTÖN VALVONTA (ainoastaan tullivalvonnassa tapahtuva valmistus, ei luovutus vapaaseen liikkeeseen)

4.1 Tavaroiden fyysinen tarkastus ja asiakirjojen tarkastaminen.

4.2 Komission ja jäsenvaltioiden välinen tietojen vaihto.

LIITE IV

Erityisohjelma: tullivarastointi

JOHDANTO

Määritelmät

1 TULLIVARASTOINTI

1.1 Yleistä - esittäminen - paikan ja menettelyn välinen ero.

1.1.1 Viittaukset: yhteisön tullikoodeksi (98 - 113 artikla); soveltamista koskevat säännökset (503 - 548 artikla).

1.1.2 Periaatteet:

— varastointitoiminnot - ero väliaikaiseen varastoon

— rajoittamaton varastointiaika

— muiden kuin yhteisötavaroiden varastointioikeus (lukuun ottamatta yleiseen järjestykseen, turvallisuuteen ja siveellisyyteen perustuvia poikkeuksia).

1.1.3 Osapuolet:

— varastonpitäjä

— varastoonpanija.

1.2 Varastoluokat.

1.2.1 Yleiset varastot: A - B - F.

1.2.2 Yksityiset varastot: C - D - E.

1.3 Tullivarastointimenettelyn myöntämisen edellytykset.

1.3.1 Taloudellisen varastointitarpeen perustelu.

1.3.2 Henkilökohtaiset edellytykset.

1.3.3 Varastotilojen hyväksyminen (lukuun ottamatta E-luokkaa).

1.3.4 Luvan antaminen.

1.3.5 Vakuuden antaminen.

1.3.6 Tavarakirjanpito.

2 MUIDEN KUIN YHTEISÖTAVAROIDEN ASETTAMINEN TULLIVARASTOINTIMENETTELYYN

2.1 Menettelyyn asettamisen ja menettelyn päättämisen muodollisuudet.

2.1.1 Asettaminen tullivarastointimenettelyyn:

— tavanomainen menettely

— yksinkertaistetut menettelyt

— epätäydellinen ilmoitus

— yksinkertaistettu ilmoitus

— kotitullausmenettely.

2.1.2 Menettelyn päättäminen:

— tulliselvitysmuodot, joista seuraa menettelyn päättäminen

— menettelyt

— tavanomainen menettely

— yksinkertaistetut menettelyt

— epätäydellinen ilmoitus

— yksinkertaistettu ilmoitus

— kotitullausmenettely.

2.2 Helpotukset: niistä on ehdottomasti oltava maininta luvassa.

2.2.1 Tullioikeudelliselta asemaltaan erilaisten tavaroiden yhteisvarastointi.

2.2.2 Tavanomaiset käsittelyt.

2.2.3 Väliaikainen poissiirtäminen.

2.2.4 Tavaroiden siirto tullivarastosta toiseen menettelyä päättämättä.

3 TULLIVARASTON KÄYTTÖ YHTEISÖN MAATALOUSTUOTTEIDEN VARASTOINNISSA

3.1 Varastoon siirto.

3.2 Tavarakirjanpito.

3.3 Käsittelyt.

3.4 Menettelyn päättäminen.

3.5 Ilmoitusten hylkääminen tai mitätöinti.

4 TULLIVARASTON KÄYTTÖ TAVAROITA MENETTELYYN ASETTAMATTA

4.1 Muut kuin yhteisötavarat, jotka on tuotu muuhun tarkoitukseen kuin tullivarastointiin.

4.2 Muut yhteisötavarat kuin maataloustuotteet.

4.3 Jalostettavat yhteisön maataloustuotteet.

5 VALVONTA

5.1 Tavarakirjanpidon valvonta:

— yhdenmukaisuuden valvonta

— kuukausilaskelmat.

5.2 Tavaroiden ja varastojen fyysinen valvonta.

5.3 Menettelyn käytön ja myönnettyjen helpotusten (2.2 kohta) valvonta.

5.4 Valvontasuunnitelmien laatiminen.